

Nhân Nhắc Tên Một Thành Phố

Tôi chưa một lần trở lại
thăm thành phố Sunnyvale
mười tám năm rồi, không quên
mà chưa một lần trở lại...

Có thể là rồi mãi mãi
tôi không trở lại đó đâu
bởi đâu cũng thấy bồ câu
bay đầy trong những đường phố!

Nước Mỹ không còn bờ ngõ
một người xa lạ như tôi
nhưng nước Mỹ vẫn xa xôi
bởi quê hương tôi gần nhất!

Có nhiều đêm nằm úp mặt
tôi thấy mặt trời đang lên
lên từ khóm trúc sân Đình
lên từ ao sen hoa nở...

Tôi thấy bờ sông cát vó
tôi thấy bờ sông bắp lay
tôi thấy bồ câu bay bay
quê tôi cũng là...thành phố!

Tôi thấy ai mặc áo đỏ
tóc thề ngã sấp trên vai...
cái cặp ai cầm trên tay
học trò cúi chào cô giáo...

*

Bao giờ mắt tôi mới ráo?
Chỗ nào xa cũng không quên!
Dĩ nhiên ai đó là em
Muôn năm tuyệt vời Thế Giới!

*Nhiều khi thấy buồn vời vợi
ước chi sớm, tối không còn
chìm đi những buổi hoàng hôn
giùm cho tôi đừng sống nữa...*

Trần Văn Lê

